

Р Е Ш Е Н И Е № 104

гр.Перник, 21.02.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди и четринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 5/2014 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 и чл. 250 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г.Д.М.,*** срещу заповед № 816 от 09.12.2013 г. на Директора на ОД на МВР-Перник, с която му е наложено дисциплинарно наказание “писмено предупреждение” за срок от три месеца. В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен и необоснован. Постановен при съществени нарушения на административно производствените правила и при неизяснена фактическа обстановка. Не е посочена разпоредбата, която е нарушена и е довела до ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. В съдебно заседание оспорването се поддържа лично от жалбоподателя и се иска атакуваната заповед да бъде отменена.

Ответната страна – Директора на Областна дирекция на МВР-Перник, оспорва жалбата, намира същата за неоснователна. Представя писмено становище, в което са изложени мотиви относно законосъобразността на издадената заповед. Моли съда да потвърди наложеното дисциплинарно наказание, като приеме, че атакуваната заповед е издадена в съответствие са изискванията на ЗМВР и ППЗМВР.

Административен съд – Перник, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице легитимирано да оспорва издадения административен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От материалите по делото е установено, че жалбоподателят е държавен служител в Министерство на външните работи и е на служба като Началник на Районно управление “Полиция” – Брезник при ОД на МВР гр.Перник, което е изрично посочено в диспозитива на заповедта.

Със заповед рег.№ 816/09.12.2013 г. издадена от Директора на ОД на МВР - Перник на Г.Д.М.*** е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение за срок от три месеца”. Това е административния акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Заповедта е издадена след проведено административно производство, което е

започнало по жалба от управителя на ЕТ”****” с вх.№ 13332 от 17.06.2013 г. депозирана в ОД на МВР-Перник, в която са изложени доводи, че служители в РУП-Радомир извършват тенденциозни проверки и пречат на бизнеса в региона.

Със заповед № 939 от 19.06.2013г. на Директора на ОД на МВР-Перник, е назначена комисия, която да извърши проверка по постъпилата жалба. В резултат на контролната дейност на комисията е изготвена справка вх. №14884 от 16.07.2013 г., Прието е, че служители на АП 447-мл. автоконтрольор Вилен Добромиров и полицаи ООР-Мартин Стоянов при извършената на 15.06.2013 г. проверка на ЕТ „****“ не са нарушили ЗМВР и инструкция Из-633/2013г. за ППД. Констатирани са, че проверката се е проточила неоснователно във времето /около 4 часа/, с оглед на което са предложили конкретни действия по подобряване на организацията на работата при осъществяването на контрол върху дейността на служителите на “Пътна полиция”-Радомир.

За констатациите на проверяващите е уведомен управителя на ЕТ „****”, но той е останал недоволен от действията на проверяващите и е сигнализирал ГД”НП”. Разпоредена била нова проверка по случая, от друга комисия. Проверяващите изготвили справка рег.№ Ж-167 от 11.11.2013г., в която посочили слабости в работата на РУП-Радомир. По отношение на ст. инспектори Г. Милчев, А. Рангелов и М. Ангелов, в качеството им на членове на комисията е вписано, че са извършили непълна и необективна проверка по жалба вх. № 13332 от 17.06.2013 г. по описа на ОД на МВР-Перник. По този начин са нарушили т.24, т.24.1, 24.2, т. 24.3, т. 24.4 и т. 24.5 от МЗ № Из-1977/29.07.2011 г. относно “Утвърждаване на правила за организацията на работата в МВР с предложенията и сигналите” и са подвели комисар Б. Точев с резултата от проверката. Въз основа на тези констатации поведението на Г.Д.М.***, председател на комисията назначена със заповед № 939 от 19.06.2013 г. на Директора на ОД на МВР-Перник, са квалифицирани като дисциплинарно нарушение по чл. 226, ал. 1, т. 5 от ППЗМВР-пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност. Съответното дисциплинарно наказание за така квалифицираното нарушение е “писмено предупреждение”.

Не са налице в административната преписка да е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя. Изискани са обяснения. Такива са постъпили с вх. № 25175 от 03.12.2013 г. в регистратурата на административния орган. Върху бланката на обяснението е вписана резолюция “Приех обясненията. Да се наложи “писмено предупреждение” за срок от 3м.” има положен подпис, но не е ясно на кого е този подпис.

На 09.12.2013 г. е издадена заповед с № 816 на ВНД Директор на ОД на МВР-Перник, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 1 и чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 5 от ПП на ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание “писмено предупреждение” за срок от три месеца за извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че за времето от 19.06.2013г. до 16.07.2013г. като председател на комисия определена със заповед № 939 от 19.06.2013г. на директора на ОД на МВР-Перник е извършил непълна и необективна проверка по жалба рег. № 13332 от 17.06.2013г. по описа на ОД на МВР-Перник, като с членовете на комисията е подвел директора на областната дирекция. В мотивната част на оспорената заповед е посочено, че с тези си действия са извършени нарушения по смисъла на чл. 226, ал. 1, т. 5 от ПП на ЗМВР, установени от извършена проверка от Главна дирекция на “Национална полиция”-МВР.

Дисциплинарната отговорност се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение. За да бъде доказано дисциплинарното нарушение и ангажирана дисциплинарната отговорност на едно лице е необходимо да се установи от фактическа

страна деянието - действие или бездействие, от обективна страна да се докаже противоправността на това деяние, т. е. да е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъществено поведение, от субективна страна да е налице вина на дееца - умишъл или небрежност, да е установен правнорелевантен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. С оглед на това, за да е законосъобразен актът, с който се налага дисциплинарно наказание, следва да установява посочените елементи на дисциплинарната отговорност и органът да е изложил мотиви за всеки от тях.

Като основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност в заповедта е посочена разпоредбата на чл.226, ал.1, т.5 от ППЗМВР, според която санкция се налага при „пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност”. В конкретния случай дисциплинарното нарушение е свързано с извършили непълна и необективна проверка по жалба вх. № 13332 от 17.06.2013 г. по описа на ОД на МВР-Перник, с което е нарушил т.24, т.24.1, 24.2, т. 24.3, т. 24.4 и т. 24.5 от МЗ № Из-1977/29.07.2011 г. относно “Утвърждаване на правила за организацията на работата в МВР с предложенията и сигналите” и е подвел комисар Б. Точев с резултата от проверката. При тази формулировка на дисциплинарното нарушение, решаващият състав намира че е налице липса на конкретност и непосочване от страна на АНО на конкретни действия или бездействия на жалбоподателя, с които той е нарушил служебната дисциплина, тоест е провел необективна проверка и е подвел комисар Т.***, не са посочени. Позоваването на дисциплинарно наказващия орган е само на извършената проверка от ГД”НП” и същият не е провел собствена проверка преди да наложи наказанието. Точното посочване на санкционираното със заповедта нарушение, обстоятелствата, при които е извършено, и доказателствата, въз основа на които това е установено, са от съществено значение за законосъобразното ангажиране на дисциплинарна отговорност. Тези изисквания са свързани с реализиране правото на защита на наказаното лице, както и с контрола за законосъобразност на административния акт, с който се налага наказанието, с оглед правилна преценка за наличието на осъществено от обективна и субективна страна дисциплинарно нарушение и правилното квалифициране на същото.

Заповедта не отговаря и на друго изискване на чл. 246, ал. 1 от ППМВР. Видно от текста ѝ, в нея не е посочено кога е извършено нарушението. Дали това е времето на извършване на проверката или когато изготвената справка за работата на комисията е представена на Директора на ОД на МВР или когато дисциплинарният орган се е запознал със справката и е бил „подведен“.

Нарушенията на служебната дисциплина в заповедта са две – незнание на разпоредби и подвеждане на отговорния ръководител. Тогава те едновременно ли са извършени или не. Всички тези въпроси не намират отговор в мотивите на административния акт. Макар и подробни, те не дават яснота защо е наложено дисциплинарното наказание. Датата на извършване на нарушението е важен реквизит на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, тъй като това е и началният момент от който започват да текат сроковете за ангажиране на дисциплинарната отговорност. В конкретния случай без да е посочена ясна дата на извършване на нарушението тези срокове не могат да бъдат съобразени и се препятства контрола на съда за законосъобразност върху издадения административен акт.

В тежест на наказващия орган е да докаже извършеното дисциплинарно нарушение от жалбоподателя по смисъла на чл. 226, ал. 2, т. 5 от ППЗМВР. В случая, съдът счита, че не е доказано, както изпълнителното деяние, с което е осъществено нарушението, така също и субективната страна на деянието, поради което не може да се

ангажира дисциплинарната отговорност на служителя. Налагането на дисциплинарно наказание следва да се извършва в съответствие с принципите на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, а именно, като се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. От процесната заповед по нищо не личи, че са направени нужните преценки на обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

В разрез с изискването на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарния орган не е отчетел обстоятелствата, които следва да бъдат преценени при налагане на наказание. Взетото като основание за налагането на дисциплинарно наказание нарушение: небрежност при изпълнение на служебни задължения не се доказва в хода на съдебното производство. Точно обратното, събраните по делото доказателства сочат, че жалбоподателят изпълнил задълженията си като председател на комисията назначена със заповед № 939 от 19.06.2013 г., извършил е необходимите проверки и е изготвил предложение за подобряване работата в РУ Полиция гр.Радомир. нещо повече констатациите на ръководената от жалбоподателя комисия не са различни от тези на последвалата проверка. Аналогични слабости са констатирани и в справката на ГД"НП", което налага извода, че първоначалната проверка не е непълна и необективна.

В мотивите на обжалваната заповед като причина за реализиране на дисциплинарното нарушение се сочи неизпълнението на т.24, т.24.1, 24.2, т. 24.3, т. 24.4 и т. 24.5 от МЗ № Из-1977/29.07.2011 г. Не са приложени доказателства от административния орган, че тези текстове са били известни на жалбоподателя. Правилата не са публикувани в Държавен вестник, а липсват доказателства служителя да е запознаван с тях срещу подпис. Поведението на жалбоподателя не може да се квалифицира като виновно неизпълнение на текстове от тези правила и съответно не може да се ангажира неговата дисциплинарна отговорност, без те да са му били сведени до знанието чрез подпис или по друг обичаен за ведомството начин.

По отношение на другото, посочено в заповедта основание за налагане на дисциплинарно наказание нарушение-чл. 226, ал. 1, т. 5 от ПП на ЗМВР-допуснати пропуски в изучаването и прилагането на разпоредби, регламентиращи служебната дейност, следва да се има предвид, че нарушението на служебната дисциплина следва да се окачестви като виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъществено деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Административно наказващия орган не е доказал наличие на дисциплинарно нарушение, за което да бъде наложено дисциплинарно наказание.

Неоснователно се явява и твърдението на дисциплинарно наказващия орган, че с действията си жалбоподателя е „подвел комисар Т.***“. В качеството си на по висше стоящ административен орган не е бил обвързан от констатациите на комисията назначена със заповед № 939/19.06.2013 г. и освен това на свое основание има задължение да преценява представената пред него справка рег.№14884/16.07.2013 г.

С оглед на изложеното настоящият състав приема, че в хода на дисциплинарното производство не са събрани категорични доказателства, въз основа на които да е установено по безспорен начин вмененото нарушение на служебната дисциплина, което е основание с атакуваната заповед да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на Г.Д.М.***.

Мотивиран така, състав при **Административен съд гр.Перник**

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № 816/09.12.2013 г. на ВНД Директор при Областна дирекция на МВР–Перник, за налагане на дисциплинарно наказание на държавен служител от ОД на МВР –Перник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез изпращане на препис.

СЪДИЯ:/п/